

nen og medvirket til usikkerheden. Det er der blevet sat stop for.

Vi er helt enige, når der bliver sagt, at den reform af efterlønnen var en fremtidssikring af efterlønnen. Samtidig skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at CD faktisk i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen og finanslovsforliget fik gennemført, at de 50-54-årige, der mister dagpengereetten, fortsat får mulighed for at gå på efterløn, såfremt de fortsat indbetaler a-kassekontingent og efterlønsbidrag og i øvrigt opfylder anciennitetskravet.

Ved forhandlingerne her i slutspurten er CD tilfredse med flere af resultaterne. For det første var det et af CD's krav, at de mennesker, som indbetaler de omkring 58.000 kr. i efterlønskontingent, nu kan være sikre på, at de ikke mister pengene, hvis ordningen engang mod al forventning skulle blive afskaffet. Det har et notat fra Justitsministeriet sikret.

Lad mig slå fast, at ingen dansker, der indbetaler efterlønskontingent, nogen sinde vil få mindre udbetalt end det, vedkommende har indbetalt. Bedre kan det efter CD's opfattelse ikke gøres. Justitsministeriets vurdering, at indbetalte bidrag er sikret af grundlovens § 73 om ejendomsrettens ukrænkelighed, giver faktisk den bedst mulige beskyttelse, og samtidig kan efterlønsbidragene medgå til finansieringen af ordningen allerede pr. 1. april i år. For CD er det ikke modellen, men resultatet af budskabet, der tæller.

Naturligvis kan man altid stille spørgsmål, hvis det er det, man vil, om, hvorvidt vi nu også er sikre på, at domstolene engang, hvis det skulle blive aktuelt, at efterlønsordningen afskaffes, vil komme til det samme resultat som Justitsministeriet.

For mig er der ingen tvivl om, at domstolene vil lægge stor vægt på de forudsætninger, som ligger til grund for folks beslutning om at indbetale efterlønsbidrag og dermed komme til det samme resultat som Justitsministeriet.

Jeg vil i den forbindelse lige fremhæve, at den nye efterløn jo også indeholder regler om, at man vil kunne få efterlønsbidrag tilbage i tilfælde af, at man får tilkendt førtidspension eller får et fleksjob, så man ikke kan gøre brug af ordningen, og ligeledes, at hvis man dør inden det 65. år og ikke har gjort brug af ordningen, kan de efterladte få bidraget udbetalt. Det er da positivt.

For det næste er vi i CD tilfredse med, at arbejdsministeren har givet tilsagn om, at han

gennem nedsættelsen af et seniorpolitisk initiativudvalg vil se på de problemer, som ændringen af efterlønsordningen afstedkommer for de offentligt ansatte, der automatisk bliver afskediget som 60-årige. Her tænker jeg særlig på de mange ansatte i forsvaret.

Vi finder det i CD i strid med alle reformens intentioner om, at flere skal blive på arbejdsmarkedet, hvis offentligt ansatte har en klausul i deres ansættelseskontrakt, der siger, at de skal gå af som 60-årige. Hvilket argument skulle der være for, at en 58-årig ansat i hæren er bedre til at klare sit job end en 61-årig? Det mener vi i CD er nonsens, og derfor er vi glade for, at arbejdsministeren har nedsat det her udvalg, som skal komme med en afrapportering til arbejdsministeren senest i dette forår.

Vi håber inderligt, at kontrakterne vil blive forlænget til minimum det tidspunkt, hvor de ansatte fylder 62 år, og hvor de altså kan vælge at gå på efterløn, uden at der sker modregning for eventuelle kapitalpensioner. Det håber vi i CD, at arbejdsministeren vil bekræfte, at der arbejdes på.

Nedsættelsen af folkepensionsalderen er vi også tilfredse med i CD, især fordi nedsættelsen er koblet sammen med en større fleksibilitet for fremtidens folkepensionister, der har gjort op med enten-eller-systemet, hvor problemet hidtil har været, at man enten gik på fuld pension eller på fuld arbejdstid. Nu bliver det langt lettere at koble arbejde og pension.

Det gælder også efterlønnen. CD har hele tiden talt for en mere fleksibel ordning med flere valgmuligheder. Modregningen af arbejdsindkomst i efterlønnen bliver nu både mere overskuelig og i mange tilfælde mere fair. Til det vil jeg gerne sige to ting: for det første er de beregninger, der har været fremme om en meget høj marginalskat for de lavest lønnede, hvis de går på efterløn, mildere end som så, fordi arbejde i efterlønsperioden betyder, man får del i skattepræmien på de 103.000 kr., når man fylder 60 år. Halv tid betyder altså halv skattepræmie.

Men når det er sagt, vil jeg slå fast, at CD ikke er tilfredse med, at princippet om 200-timers-reglen ikke fortsætter i en ny form, og derfor er vi i CD forhåbningsfulde ved arbejdsministerens løfte til os om, at der i årsindkomstudvalget, der består af regeringen og arbejdsmarkedets parter, vil blive set på en mere lempelig modregning for små indkomster, og at dette udvalg forventes at fremlægge et resultat af deres drøftelser i maj måned i år. Det håber